DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

5. december 2002 *

I sag C-379/00,

angående en anmodning, som VAT and Duties Tribunal, London (Det Forenede Kongerige), i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Overland Footwear Ltd

mod

Commissioners of Customs and Excise,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 29, 32, 33, 78 og 236 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1),

* Processprog: engelsk.

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen, C. Gulmann (refererende dommer), F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues,

generaladvokat: J. Mischo
justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Overland Footwear Ltd ved R. Cordara, QC, og barrister P. Key for solicitors Bell Davies

— Det Forenede Kongeriges regering ved R. Magrill, som befuldmægtiget, bistået af barrister S. Moore

— den italienske regering ved U. Leanza, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Fiorilli

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Wainwright og R. Tricot, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 31. januar 2002 er afgivet mundtlige indlæg af Overland Footwear Ltd, af Det Forenede Kongeriges regering, af den italienske regering og af Kommissionen,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 12. marts 2002,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 24. marts 2000, indgået til Domstolen den 16. oktober 2000, har VAT and Duties Tribunal, London, i medfør af artikel 234 EF forelagt fire præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 29, 32, 33, 78 og 236 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«).

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en sag mellem Overland Footwear Ltd (herefter »Overland«) og Commissioners of Customs & Excise (herefter »Commissioners«) om tilbagebetaling af importafgifter.

Relevante retsregler

3 Toldkodeksens artikel 29, stk. 1, bestemmer:

»Toldværdien af indførte varer er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde, i givet fald justeret i henhold til artikel 32 og 33 [...]«

4 I toldkodeksens artikel 32, stk. 1 til 4, bestemmes:

»1. Ved fastsættelse af toldværdi i henhold til artikel 29 lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer:

a) følgende elementer, i den udstrækning de afholdes af køberen, men ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne:

i) provision og mæglerhonorar, dog ikke indkøbsprovision

[...]

[...]

3. Ved fastsættelse af toldværdien må der intet lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, hvis det ikke er hjemlet i denne artikel.

4. I dette kapitel forstås ved »indkøbsprovision« beløb, som en importør betaler sin agent for en tjenesteydelse, som har bestået i, at denne har repræsenteret ham ved indkøb af de varer, der skal værdiansættes.«

5 Toldkodeksens artikel 33, litra e), er affattet således:

»Toldværdien omfatter ikke følgende elementer, hvis de er særskilt angivet i forhold til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer:

[...]

e) indkøbsprovision.«

6 Toldkodeksens artikel 65 har følgende ordlyd:

»Klarereren kan efter anmodning få tilladelse til at berigtige en eller flere oplysninger i angivelsen, efter at toldvæsenet har antaget den. Dog må dette ikke bevirke, at angivelsen kommer til at vedrøre andre varer end de oprindeligt omfattede.

Der kan imidlertid ikke længere tillades berigtigelse, hvis anmodning herom fremsættes, efter at toldmyndighederne

[...]

c) har frigivet varerne.«

7 I toldkodeksens artikel 78, som har overskriften »Efterfølgende kontrol af angivelserne«, hedder det:

»1. Toldmyndighederne kan uden videre eller efter anmodning fra klarereren foretage en revision af angivelsen efter varernes frigivelse.

[...]

3. Fremgår det af en revision af angivelsen eller af den efterfølgende kontrol, at de bestemmelser, der gælder for den pågældende toldprocedure, er blevet anvendt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, træffer toldmyndighederne under overholdelse af eventuelle gældende bestemmelser de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.«

8 Endelig har toldkodeksens artikel 236 følgende ordlyd:

»1. Godtgørelse af import- eller eksportafgifter ydes, hvis det godtgøres, at det pågældende beløb på betalingstidspunktet ikke var skyldigt efter lovgivningen, eller at beløbet er blevet bogført i strid med artikel 220, stk. 2.

Fritagelse for import- eller eksportafgifter ydes, hvis det godtgøres, at det pågældende beløb på bogføringstidspunktet ikke var skyldigt efter lovgivningen, eller at beløbet er blevet bogført i strid med artikel 220, stk. 2.

Der indrømmes hverken godtgørelse eller fritagelse, hvis de omstændigheder, hvorpå betalingen eller bogføringen af et ikke-skyldigt beløb bygger, skyldes urigtigheder fra debitors side.

2. Godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter indrømmes, hvis der fremsættes anmodning herom over for det pågældende toldsted inden tre år regnet fra datoen for underretning af debitor om de pågældende afgifter.

Denne frist forlænges, hvis debitor godtgør, at han har været forhindret i at indgive anmodning herom inden for den nævnte frist som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure.

Toldmyndighederne yder af egen drift godtgørelse eller fritagelse, når de selv inden for samme frist konstaterer, at der er tale om en af de i stk. 1, første og andet afsnit, beskrevne situationer.«

Hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

9 Overland er et selskab med hjemsted i Det Forenede Kongerige, som indkøber varer fremstillet uden for Fællesskabet, derefter indfører dem og distribuerer dem inden for Fællesskabet. Wolverine Far East (herefter »Wolverine«) agerer som Overlands indkøbsagent i Fjernøsten.

10 Overland betaler Wolverine en indkøbsprovision på 4% af varernes salgspris for dennes ydelser. Overland indbetaler denne indkøbsprovision til fabrikanten, som overdrager den til Wolverine på Overlands vegne.

11 For så vidt angår den fortoldningsbegæring, som Overland indgav, da de i hovedsagen omhandlede varer blev bragt i fri omsætning, angav Overland frem til den 1. januar 1998 som toldværdi det samlede beløb, der var anført på fabrikantens regning, uden at fratrække indkøbsprovisionen på 4% og uden på nogen måde at nævne indkøbsprovisionen i begæringen. Under disse omstændigheder blev importafgifterne også beregnet på grundlag af indkøbsprovisionen. Den manglende sondring mellem indkøbsprovisionen og salgsprisen for de importerede varer skyldtes ifølge Overland en uforsætlig forsømmelse.

12 Fra den 1. januar 1998 har Overland efter aftale med Commissioners angivet indkøbsprovisionen og indkøbsprisen for varerne særskilt på fortoldningsbegæringerne. Commissioners opkrævede ikke told af beløb vedrørende indkøbsprovisionen.

13 Overland anmodede flere gange Commissioners om i henhold til toldkodeksens artikel 236 at få tilbagebetalt et samlet beløb på 38 085,45 GBP af den samlede told, som Overland havde betalt for de forskellige varepartier importeret inden 1998. Overland gjorde gældende, at en del af den værdi, som var blevet angivet i fortoldningsbegæringerne, var indkøbsprovision, der ikke skulle betales told af. Commissioners imødekom de første tre anmodninger ved skrivelser af 5. maj, 1. juli og 24. juli 1998, og tilbagebetalingerne blev herefter gennemført.

14 Efter en ny undersøgelse fastslog Commissioners imidlertid, at afgørelsen om tilbagebetaling var fejlagtig, da afgifterne, som krævedes tilbagebetalt, var lovligt opkrævet, hvorfor tilbagebetalingen var fejlagtigt gennemført. Commissioners anmodede ved afgørelser af 30. november og 16. december 1998 Overland om at betale et beløb svarende til det tilbagebetalte. Commissioners fastholdt deres krav i to afgørelser af 4. og 5. februar 1999.

15 Overland har anfægtet disse afgørelser for VAT and Duties Tribunal, London, som har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Når henses til Rådets forordning nr. 2913/92 (»toldkodeksen«), særligt dennes artikel 29, 32 og 33, samt Domstolens praksis, og i det tilfælde, hvor en

importør — som på tidspunktet for fortoldningen på grund af uagtsomhed som den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne, angiver et beløb, som indbefatter indkøbsprovision, og som på grund af uagtsomhed undlader på fortoldningsbegæringen at angive indkøbsprovisionen særskilt fra den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne, men som, efter at varerne er bragt i fri omsætning, over for toldmyndighederne påviser, at den angivne pris, der er betalt eller skal betales for varerne, indbefattede en bona fide indkøbsprovision, som lovligt kunne have været fratrukket ved indførslen — ansøger om godtgørelse af den told, som er betalt af indkøbsprovisionen inden for tre år fra det tidspunkt, hvor der er blevet givet meddelelse om toldbeløbet:

1) Kunne der opkræves told af bona fide indkøbsprovisionen som en del af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne i henhold til toldkodeksens artikel 29?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kunne bona fide indkøbsprovisionen da fratrækkes den angivne transaktionsværdi under hensyn til bestemmelserne i toldkodeksens artikel 32, stk. 3, og artikel 33?

3) Er toldvæsenet under sådanne omstændigheder i henhold til toldkodeksen, særligt dennes artikel 78, stk. 3, forpligtet til at anerkende en berigtigelse af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, og dermed en nedsat toldværdi?

4) Er importøren dermed i overensstemmelse med toldkodeksen, særligt dennes artikel 236, berettiget til godtgørelse af den told, som blev betalt af indkøbsprovisionen?«

De præjudicielle spørgsmål

16 For at kunne besvare de præjudicielle spørgsmål, som behandles samlet, skal der gøres følgende indledende bemærkninger:

— Hovedsagen vedrører Commissioners' afgørelser, som opretholder tidligere afgørelser, hvori Overland anmodes om at betale told, som Commissioners havde tilbagebetalt.

— Afgørelserne var udslaget af, at Overland i fortoldningsbegæringerne angav indkøbsprovision i toldkodeksens artikel 32, stk. 4's forstand som en del af toldværdien. Følgelig indeholdt den oplyste toldværdi et element, som ikke skal fortoldes, hvis det opfylder kravet i toldkodeksens artikel 33, nemlig at det er »særskilt angivet i forhold til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer«.

— Indkøbsprovisionen fremgik ikke af Overlands fortoldningsbegæringer som et særskilt element i forhold til varernes salgspris. Overland angav som toldværdi det beløb, som fremgik af de forskellige regninger, der uden at gøre særligt opmærksom herpå indeholdt indkøbsprovisionen.

17 Det bemærkes, at toldkodeksens artikel 29, 32 og 33 ikke kan fortolkes på nogen anden måde end, at indkøbsprovision, som indgår i den oplyste toldværdi, og som ikke er angivet særskilt fra varernes salgspris i fortoldningsbegæringen, skal anses for at udgøre en del af transaktionsværdien i toldkodeksens artikel 29's forstand og er således toldpligtig.

18 Af de grunde, som generaladvokaten har anført i punkt 32-42 i forslaget til afgørelse, kan Domstolens dom af 25. juli 1991 i Hepp-sagen (sag C-299/00, Sml. I, s. 4301) ikke rejse tvivl om denne fortolkning.

19 Eftersom Commissioners derfor korrekt fortoldede de i hovedsagen omhandlede varer i forbindelse med deres indførsel ved at tage hensyn til den oplyste toldværdi, selv om denne indeholdt indkøbsprovision, bør de betingelser fastslås, hvorunder en klarerer i Overlands situation efter at være blevet opmærksom på en fejl i fortoldningsbegæringen er berettiget til at anmode de kompetente myndigheder om, at begæringen berigtiges eller revideres, således at myndighederne er pligtige at tilbagebetale den told, som er opkrævet for indkøbsprovisionen.

20 Det skal herved fastslås, at det fremgår af toldkodeksens artikel 65, at klarereren ikke længere kan tillades at berigtige angivelsen, efter at toldmyndighederne har frigivet varerne, således som det er sket i hovedsagen.

21 Toldkodeksens artikel 78, som har overskriften »Efterfølgende kontrol af angivelserne«, skal følgelig undersøges. I stk. 1 bestemmes det, at toldmyndighederne i givet fald efter anmodning fra klarereren har mulighed for at foretage en revision af angivelsen, altså at ny efterprøvelse heraf. I stk. 3 bestemmes det, at hvis det fremgår af en revision, at en bestemmelse i toldkodeksen er blevet anvendt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, træffer disse myndigheder de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.

22 I den foreliggende sag er det ikke nødvendigt at fastslå om, og i givet fald under hvilke omstændigheder, toldmyndighederne er forpligtet til at foretage en revision efter anmodning fra klarereren, jf. toldkodeksens artikel 78.

23 Det er ubestridt, at Commissioners i første omgang efterkom Overlands anmodning om tilbagebetaling. Denne anmodning kunne kun efterkommes, såfremt toldmyndighederne foretog en fornyet efterprøvelse af toldangivelserne i lyset af nye oplysninger fremlagt af Overland. Det må derfor lægges til grund, at toldmyndighederne accepterede at foretage en revision af angivelserne, og at de efter revisionen og i overensstemmelse med dennes resultater vedtog den

afgørelse, som var nødvendig for at »få afklaret situationen« i toldkodeksens artikel 78, stk. 3's forstand, ved at tage hensyn til, at angivelserne var ufuldstændige som følge af en utilsigtet fejl fra klarererens side.

24 Når toldmyndighederne har accepteret at foretage en revision af en fortoldningsbegæring, og når de har vedtaget en afgørelse, for at »få afklaret situationen« i toldkodeksens artikel 78, stk. 3's forstand, ved at tage hensyn til, at begæringen var ufuldstændig som følge af en utilsigtet fejl fra klarererens side, er det ikke tilladt disse myndigheder at trække denne afgørelse tilbage.

25 På baggrund af ovenstående betragtninger skal de stillede spørgsmål besvares på følgende måde:

— Toldkodeksens artikel 29, 32 og 33 skal fortolkes således, at en indkøbsprovision, som indgår i den oplyste toldværdi, og som ikke er angivet særskilt fra varens salgspris i fortoldningsbegæringen, skal anses for at udgøre en del af transaktionsværdien i toldkodeksens artikel 29's forstand, og er således toldpligtig.

— Når toldmyndighederne har accepteret at foretage en revision af en fortoldningsbegæring, og når de har vedtaget en afgørelse, for at »få afklaret situationen« i toldkodeksens artikel 78, stk. 3's forstand, ved at tage hensyn til, at begæringen var ufuldstændig som følge af en utilsigtet fejl fra klarererens side, er det ikke tilladt disse myndigheder at trække denne afgørelse tilbage.

Sagens omkostninger

26 De udgifter, der er afholdt af Det Forenede Kongeriges regering og den italienske regering samt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af VAT and Duties Tribunal, London, ved kendelse af 24. marts 2000, for ret:

1) **Artikel 29, 32 og 33 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at en indkøbsprovision, som indgår i den oplyste toldværdi, og som ikke er angivet særskilt fra varens salgspris i fortoldningsbegæringen, skal anses for at udgøre en del af transaktionsværdien i artikel 29 i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i samme forordning, og er således toldpligtig.**

2) Når toldmyndighederne har accepteret at foretage en revision af en fortoldningsbegæring, og når de har vedtaget en afgørelse, for at »få afklaret situationen« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 78, stk. 3, i forordning nr. 2913/92, ved at tage hensyn til, at begæringen var ufuldstændig som følge af en utilsigtet fejl fra klarererens side, er det ikke tilladt disse myndigheder at trække denne afgørelse tilbage.

Puissochet Schintgen Gulmann

Macken Cunha Rodrigues

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 5. december 2002.

R. Grass

Justitssekretær

J.-P. Puissochet

Formand for Sjette Afdeling